

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10

Fylke: Hedmark

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Neugerdal

Emne: Lynging og mosing

Bygdelag: Drevsjø

Oppskr. av: Andreur Røpstad

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Dortheimur Tørfoten, f. på Tørfoten 12/4 1881. Bondi på Drevsjø.

SVAR

I
A.

Gawalt var det ikkje i vanleg å ta lyng om våren i fôr-knipa, men D. T. har ikkje gjort dette gjørew, og kjemur lite til framgangsmaat.

B.

D. T. kjemur ikkje til at lyng vert nytta som heite.

II

1. Det vert sanka moser emne.
2. Mosen er arvisst fôr, høyest til grønnfôrings.
3. Rein vil helst ha vatt var mör ein tar mose, for mosen skal vera vett.
4. Fôr drog både mannfolk og kvinnefolk ut for å ta mose; nå er det bare mannfolke.
Arbeidet vares oftast 3-4 dagar.
Rein ligg heime.
5. Tidlegare brukte ein barkar (stor, sterke rein) til å ta mose med, seinare griip. Griipet

2
Moen til legges i ıra for 1900.

Moen vert raka saman med herke/
greip.

Det heitv å ta moen, vera på moustaket.

6. Moen vert ikkje boren heim straks.

7. Moen vert sett opp i trånger som kallast
lass.

Ein bring ikkje bera moen nokke stykke
for å få i hop eit lass.

Det er eit sla-lass i eit lass.

Ein kjøide oftast heim på første snøen,
og bring ikkje då ta omsyn til snødjerna
seinare på vinteren. Om ein skulle bliure,
måtte ein ta omsyn til snøen.

Det er ikkje vanleg å letke over moen,
keller ikkje er det vanleg å leggja nokke rindr
lasset. I Sverige er det derimot vanleg å
leggja stokke rindr.

Lasset skal speke (fryse) i hop, bifor wa
det vera fast.

Ein tar ikkje færr moen.

Det er ikkje vanleg å leggja nokke rindr
lasset.

Det er ikkje vanleg å selja merke på lasset.

8. Dersom det høiv bert å bliure, vert det
gjort. Lassa vert då ~~bikket~~^{lagt} opp på sida så
det er lett å bikke opp på slæen.

9. Utkjøst

10. Moen vert lagt på ein «masikjell»
oppunder rørbet på låven; den tinnu forkare
så ein om den lag uti.

11. Ki, sau og geit for moen.

Dei for den oftast åleine.

12. Moen er rekna for godt for.

u
5
Annun more

1. Det var ilttje vaulep á ha gris
2. Ulljent at ein nyttu skjegglaug sou fôr.